

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За Учил. Настоятелства задължителенъ	100 .
За кооперации, църковни Настоятелства, турски у-ща и частни лица	50 .

Окр. агенция: ул. „Чирпанска“ 10. — Варна.

Бончо Д. Генчевъ.

Застраховки на вършачките.

На мѣста едва сега започва вършидбата и нашитѣ ежедневници започнаха да ни даватъ нерадостнитѣ вѣсти за изгорѣли вършачки въ време на работа като унищожили снопитѣ на десетки земледѣлци отъ по хиляди кръстеца.

Отъ както вършачките наводниха нашитѣ села, всѣка година получаваме не малко такива тягостни вѣсти и всѣка година отминаваме съ Британско хладнокръвие тия толкова скръбни случаи. Азъ не зная дали нѣкъде властѣта взема съответнитѣ мѣрки срещу това зло и какъ се справя съ него, но по нашитѣ села, съ ствършено малки пзключения, почти нищо не се прави тази целъ. Вършачката, била тя парна или съ тракторъ, може да си изгори като съ себе си обърне на пепелища десѣтките струпани край нея кладни и остави десѣтки семейства съ стотици членове голи, боси и гладни, като зловеща награда за непосиленъ денонощенъ трудъ, безъ за това нѣкой да се стресне и се замисли за тия нещастници. Ще се поприказва въ кръчмата и по кладенцитѣ на това онова село день — два и . . . всѣко чудо за три дена.

Че вършачката, при малкото слабъ и грохналъ отъ непрекъсната работа добитѣкъ, който има нашия селенинъ, е една благодать, азъ мисля че не ще се намери човѣкъ да спори за това, но пъкъ,

че тя прави таква голѣми пакости, намѣ и на всѣки добъръ българинъ, се налага дългъ да се замисли за да се намѣри начинъ, щото, тѣзи ѣ пакости да се направятъ колкото се може по безболѣзненн.

Какво изгаря въ сжщностъ? — Българския хлѣбъ, българския трудъ, българския данѣкъ въ лицето на данакоплатеца, българския имотъ и още много български блага.

Вършачки вече по нашигѣ села има не по една а по двѣ три и повече на село и въ по голѣмата си частъ взети на изплащане отъ слабо състоятелни стопани. Каква гаранция могатъ да дадатъ тия ступани на земледѣца че утре, не дай Богъ, при една само сполучливо по паднала искра или цигара върху изсъхналитѣ като барутъ кладни, не ще опропасти цѣлото това драгоценно съкровище въ нѣколко само минути? Гаранцията е единъ само Богъ. Навсѣкжде ждѣто сж се случвали такива нещастия, всѣки си е понасялъ на свои плещи бедата: вършачкоступанина — машината земледѣлеца — сжкровището си.

Така сж вървяли и тѣй вървятъ още тия работи на нашитѣ села.

Но, дошло е вече време крайно. Трѣбва вече да се каже стига на тия бедн!

Този които се наема да изплати по ловинъ милионъ левове за вършачката, като тия левове вземе отъ труда на българския селенинъ, той трѣбва да се наеме и да пазн както вършачката си, тѣй и струпания край нея селски имотъ. Това трѣбва добръ да се разбере отъ всички ни.

Съответните власти и органи, трѣбва да дадѣтъ бързи разпореждания щото, незастрахована вършачка заедно съ едно количество снопи да не се пуца на работа изъ селата. Това трѣбва да стане у насъ традиция. Не бива щото, за да икономиса ступанина на вършачката нѣкакви 3—4 хиляди лева премия за застраховката, населението да рискува да остане гладно. Това е играчка.

Добри български селени, не правете крадните си и не пускайте въ дворовете си незастраховани вършачки, ако искате утрѣ да не си скубите косите.

Варна, 22. VII 1927 год

Платете си абонамента.

Д-ръ В. Пачевъ.

Заразните болести по домашните животни.

Причинители на заразните болести.

8

Въ защитата на организма отъ развличните патогенни микроорганизми и въобще въ тѣхното отстранение отъ него, главната роля играятъ *бѣлитъ кръвни тѣла*, наречени още *лейкоцити*, или *лимфоцити*. Тѣхното прѣдзначеніе е да събиратъ и да отстраняватъ отъ организма всички мъртви тѣла, като мъртви червени кръвни тѣла напр. и др., както и способността имъ да поглъщатъ въ себе си други тѣла и клѣтки, които тѣ „изядатъ“, е отдавна познато. За да могатъ да изпълняватъ тая своя служба, се дължи на способността имъ да се движатъ отъ едно мѣсто на друго подобно на амебите, чрезъ свиване и разпускане на тѣлото си.

На способността имъ да поглъщатъ и форменно да изядатъ различни чужди тѣла и клѣтки се дължи онаа грамадна роля, която тѣ играятъ въ опазването на организма отъ болестотворните микроорганизми.

Какъ бѣлитъ кръвни тѣла извършватъ това *поглъщане* на чужди тѣла и патогенни бактерии, се наблюдава много ясно подъ микроскопа, ако се вземе една капка гной отъ нѣкоя рана, било една капка слюзъ отъ гърлото на човѣкъ, или животно, или пъкъ частъ отъ ония материали, съ които е обложенъ езика ни. Тамъ ще се види много ясно къмъ множество лейкоцити излизатъ изъ лимфатическите жлези и се връщатъ пакъ съ поглъщане въ себе си бактерии. Тоя процесъ се обяснява съ това, че бактериите притежаватъ една особена притегателна сила, по отношение на бѣлитъ кръвни тѣла (*хомоатаксия*), благодарение на която тѣ

биватъ привлечени отъ тѣхъ, обграждатъ ги и най-послѣ ги поглъщатъ. По тоя начинъ биватъ поглъщани и отстранени умрѣлитъ предварително микроорганизми, а също и безвредните съпрофити. До колко, обаче, чрезъ *фагоцитозата* (поглъщаніето, изияданіето) на чужди клѣтки и сапрофитни бактерии отъ страна на бѣлитъ кръвни тѣла могатъ да бѣдатъ повредени и парализирани и *живитъ патогенни бактерии*, зависи отъ присъствието на едни особенни елементи въ организма, които той самъ продуцира и които иматъ способността да разлагатъ бактериите, т. е. дѣйствуватъ *бактерицидно*.

Съ една дума, работата на бѣлитъ кръвни тѣла въ организма по отношение на сапрофитите и мъртвите бактерии трѣбва да се схваща, като службата на уличния чистачъ — да прибира всички опадаци, а по отношение на живите патогенни бактерии да го пази отъ тѣхъ и слѣдователно въ това отношение тя може да се сравни съ службата на *стражата и войската* въ една държава. А това значи, че въ двата случая бѣлитъ кръвни тѣла извършватъ една грамадна и много полезна работа въ човѣшкия и въобще въ животинския организмъ. Не ще съмнение, че тая служба не се извършва съзнателно, а по силата на онаа *притегателна способностъ* (хемотаксисъ) на бактериите къмъ бѣлитъ кръвни тѣла, за която по-горѣ бѣ дума.

Но ако тая служба на почистване на организма чрезъ поглъщане (фагоцитоза) на сапрофитите и всички мъртви клѣтки и бактерии, се извършва тѣй безпрепятствено, то не трѣбва да се мисли, че тя е тѣй лесна и по отношение на *живитъ патогенни бактерии*. Напротивъ, тя е много трудна, защото тия бактерии притежаватъ също нападателни средства, отрови, противъ бѣлитъ кръвни тѣла, наречени различно отъ разнитъ учени (лизини, агресини) съ които тѣ се защитаватъ и могатъ по-бавно или по-бърже да ги парализиратъ.

Съ една дума, при тая срѣща между бѣлитъ кръвни тѣла и патогенните бактерии, или по-добре казано, между *животинските* и *растителни клѣтки*, се извършва една борба, при която първите най-често погиватъ. Коя клѣтка ще падне зависи отъ много обстоятелства, а тѣ сж: вида на патогенните бактерии, силата на тѣхните нападателни средства и отрови и защитителната сила на организма — тѣй, както изхода на едно сражение между двѣ неприятели армии зависи не само отъ тѣхната численостъ, а отъ организацията, въоръженіето, духътъ имъ, стратегията и пр.

Затова бѣлитъ кръвни тѣла сж наречени отъ *Мечниковъ борчески клѣтки*, които иматъ единствената задача да пазятъ организма отъ нашествіето въ него отвънъ на каквито и да е вредни

елементи, особено на бактерии, които тѣ овичтожаватъ чрезъ фагоцитоза.

На помощъ на бѣлитѣ кръвни тѣла въ тая имъ голѣма служба въ организма, идатъ и други клѣтки, които сѫ неподвижни (фибропластни клѣтки) и сѫщо иматъ способността да поглъщатъ и изияждатъ чужди клѣтки, както и лейкоцититѣ.

Способността на бѣлитѣ кръвни тѣла да поглъщатъ бактериитѣ по нѣкога е удивително голѣма. Така, наблюдавано е подъ микроскопъ какъ едно бѣло кръвно тѣло отъ кокошка погръща цѣла нишка напълно вирулентни антраксни бацици (тия последнитѣ сѫ наредени по много заедно и образуватъ дълги нишки). Сѫщото правятъ и бѣлитѣ кръвни тѣла на кучето по отношение на антраксниа бацилъ.

Бѣлитѣ кръвни тѣла убиватъ бактериитѣ, слѣдъ като ги поглънатъ, посредствомъ особенни материи, които иматъ способността да смилатъ протоплазмата имъ. (слѣдва).

За неполучени броеве съобщете веднага въ администр. на вѣстника.

Кюспето и неговото значение за нашето стопанство

Който е ималъ възможностъ да хвърли погледъ върху устройството на земеделскитѣ стопанства въ напредналитѣ западни държави, той е забелязалъ, какъ рационално тамошнитѣ стопани използватъ всички отпадъци и остатъци, за да увеличатъ своитѣ приходи, макаръ че земята тамъ ражда повече отколкото у насъ. У насъ наблюдаваме противното: колко повече земята обеднява и, вследствие на това, земеделчието ѝ става по-слаборентабилно, толкова по-малко грижи виждаме да се полагатъ отъ нашитѣ стопани за използване не само на отпадъцитѣ, а и на други готови стопански ценности, съ които богато е дарена нашата земя. Думата ми е за наторяването на нашитѣ ниви. Отъ всички се съзнава, че нашата работна земя все повече и повече обеднява отъ хранителни вещества; често слушаме селянитѣ да разправятъ, че „Господъ си вдигналъ берекета“, а малцина се погрижватъ да създадатъ достатъчно торъ за нивитѣ и да използватъ всичко онова, което би могло да засили мощта на земята. Между нашитѣ земеделци владѣе пълно невѣжество по създаване и съхраняване на тороветѣ, а нѣкои ценни материали не използваме своевременно, като ги оставяме да отлитатъ или равнодушно отстъпваме на чужденцитѣ да ги използватъ.

Отъ войнитѣ насамъ се засили саденето на маслодайки растения, особено на слънчогледа. Създадоха се доста небетчийски маслобойни, въ които

се преработва на шарланъ добитото семе. Нашитѣ селски семейства почнаха задоволително да се блажуватъ отъ собствено производство на растителни масла. Всичко това заслужава похвала. Обаче, найценното за нашето земледѣлие отъ това ново производство остава неизползвано — добиването кюспе, вмѣсто да се изхрани чрезъ нашия добитѣкъ, се остава даромъ на фабрикантитѣ и тѣ го продаватъ по два-три лева единия килограмъ на разни комисионери, които го изнасятъ въ странство.

Нашето слънчогледово кюспе колкото е ценно поради високата му масленостъ, повече е ценно заради богатството му отъ къмъ протеинови вещество: последнитѣ се движатъ между 32.4%, и 46.6% срѣдно 40%. Ако всички тия ценни материали не се изнасяха навънъ, а се хранѣше съ тѣхъ нашия добитѣкъ, нашето земледѣлие щѣше да икономиса доста храна и припечели торъ за нашитѣ ниви. Съ това безразсѣдно пропиляване на нашитѣ кюспета България презъ 1925 г. е претърпѣла една чувствителна загуба, защото презъ нея година сме изнесли около 9 082,607 кгр. кюспе, заедно съ което сѫ отлетѣли безвъзвратно за нашето земледѣлие 581.186 килограма азотъ, което количество азотъ, за да си набавимъ, ще трѣбва да внесемъ 3.518 590 килограма чилска силитра, която по пазарна стойностъ у насъ струва 70 милиона лева.

Независимо отъ това, като вземемъ предъ видъ, че срѣдната масленостъ на нашето слънчегледово кюспе е 17% и че чрезъ естахиране тая масленостъ може да се намали до 3—4%, безъ да се оцети съ това качеството на самото кюспе, излиза, какво съ всѣки 100 кгр. слънчегледово кюспе ние изнасяме въ странство и около 13 кгр. масло. Така, че презъ 1925 год. ние, заедно съ деветѣхъ милиона кгр. кюспе, сме изнесли и 1,180,738 кгр. масло, отъ което бихме могли да произведемъ крѣгло 1,000,000 кгр. сапуна!

На край нека забележимъ, че кюспетата сѫ отлични храни за домашнитѣ животни, тъй като съдържатъ голѣмъ процентъ скробела (нишесте). Нашето сусамово кюспе съдържа 77.4 скробелна стойностъ, а слънчегледовото — 79.5, което ще рече че 100 кгр. сусамово, респективно слънчегледово кюспе, по хранителността сѫ равни на 77.4 килограма (79.5 кгр.) скробела (нишесте).

Струва ни се, че не трѣбва много умъ, за да разберемъ голѣмата полза, която би извлѣкла земеделска България, ако научимъ нашето земледѣлско население да цени и използва кюспето като храна за добитѣкъ, та заедно съ угояването на нашето мършаво говедо, да угоимъ съ толкова по-трѣбния и полезенъ азотъ и майката земя. Срамно и прѣстѣпно става нашето нехайство и нашата стопанска простотия въ единъмоментъ на страшно голѣма липса на торъ за нашата работна земя.

Господъ не си е дигналъ берекета, той е билъ въвсѣкога благодатенъ къмъ нашата земя, той „дава ала въ кошара не вкарва“ - ние трѣбва да видимъ, що сме сторили до сега и какво ви престои да направимъ, за да възвѣрнемъ намалалото плодородие на нашата иначе богата земя.

Д. Куртевъ.

Всички общини и учил. н-ва да следятъ за най-точното изпълнение на окръжните предписания на Пост. Комисия и др. учреждения, напечатани въ Окр. Вестникъ.

Сжщитѣ сж длъжни да ги завеждатъ въ входящитѣ си регистри.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М. В. Р. Н. З.
(Отд. статист. окр. и
общ. финанси.
№ 7660
15. VII. 1927 год.
София.

Окръжно. Препись.
До Г. Г. Окр. Управители
и Г-на Столиченъ Кметъ.

По поводъ оплакванието на Българския Търговски Съюзъ какво Пловдивската община чрезъ закупчици си събирала такси отъ разнитѣ видове обявления, реклами ценоразписи и др дори и тогава, когато тѣ сж залепени на самитѣ магазини, локали, работилници и пр. Министерството на Вжт. Работи и Нар. Здраве Ви съобщава следното:

1) Таксата за не служебни обявления, реклами и пр. събиратъ само ония общини, които опредѣлятъ мѣста и направятъ приспособления за лепене обявленията (чл. 89 т. 17 отъ зак. за гр. общини и чл. 68 т. 17 отъ зак. за сел. общини).

2) За обявления, реклами, ценоразписи и пр. залепени по самитѣ заведѣния, магазини, локали. и пр. общинитѣ не могатъ да събиратъ такси поради изричното постановление на горецитираниѣ законоположения.

Съобщете горното на всички градски и селски общински кметове, за изпълнение, като сжщевременно и Вие следите за точно прилагане на настоящето окръжно.

Главенъ Секретаръ: (п) И. Разсукановъ
Начал. на Отдѣленieto: (п) Маляковъ

В ъ р н о,

За Началникъ на Отдѣл.: (п) Тончевъ

До Г. Г. Варнен. и Провад. Гр. Общ. Кметове, Варнен. и Провад. Окол. Началници.

За изпълнение № 4603 гр. Варна, 23 Юлий 1927 год.

Окр. Управителъ: С. Дончевъ

Секретаръ: Ст. Коларовъ

Настоящото се изпраща на Г-да Общинскитѣ кметове въ окръга за изпълнение.

гр. Варна, 23 юлий, 1927 г.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 2960
1. VIII. 1927 г.
г. Варна

До Господина кмета с. Кестричъ Варненско.
За сведение до всички селски общин. кметове и председ. на учил. настоятелства въ Окръга.

Въпреки писмата № №—84, 101 и 109 на Администрацията на окр. вестникъ за изпращане сумата 764 лева, произхождаща отъ публикувани боявления и абонаментъ за 1926/1927 фин. год. Вие и до днесъ не сте сторили нищо за изплащане на визираната сума.

Като Ви съобщавамъ това, предлагамъ Ви, господинъ кмете, веднага да внесете сумата въ администр. на вестника, за да се ликвидира съ ф. 1926/1927 год., като въ противенъ случай сумата ще бжде събрана лично отъ виновника за нейното неизплащане—Васъ или секр. бирника Ви.

Председателъ: Христо Митевъ.

Администраторъ: Н. Лодозовъ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 2959
1. VIII. 1927 г.
г. Варна

Окръжно

До Г-да кметовеѣ и председатели на учил. н-ва въ Варненски Окръгъ.

Пост. Комисия. констатирайки факта, че нѣкои отъ общинитѣ и много отъ учил. н-ва въ Окръга не сж се издѣлжили за абонаментъ и публикувани обявления за ф. 1926/27 год., обръща вниманието на г-да Общ. кметове и председатели на учил. н-ва въ Окръга да сторятъ това веднага, защото въ противенъ

случай на не издълженитѣ общини и учил. н-ва ще спремъ изпращането на вестника, като въ резултатъ на това, ще се лишатъ отъ знанието на окръжнитѣ, които се печататъ въ него и длъжностнитѣ лица ще попаднатъ подъ редъ отговорности, по единичката причина, че не знаятъ даденитѣ нареждания по службата.

За Председателъ: Хр. Митевъ
Секретарь: Н. Николиевъ

Варненска Окр. Пост. Комисия № 2955
30. VII. 1927 г.
г. Варна.

Въз основа постановлението на Постоянна комисия отъ 28 того подъ №—122/2 и чл. 73 отъ зак. за окр. съвети, на 15 августъ т. г. 8 часа сутринта се свикватъ въ гр. Варна въ салона на Пост. комисия, всички секр. бирници отъ Варненска околия на конференция за определяне и разширение познанията имъ по службата, която конференция ще се ръководи отъ окръжнитѣ провѣрители.

Поради това, предлагамъ Ви, Господинъ Кмете, да съобщите на секр. бирника при общината Ви да присъствува на горе помѣнатата дата на тая конференция.

За Председателъ: Хр. Митевъ
Секретарь: Н. Николиевъ.

Условия

За приемане на ученички въ Държавното Практическо Дѣвическо Земледѣлско Домакинско Училище въ гр. Орхание за презъ учебната 1927-1928 година

Цельта на училището е да подготви примѣрни граждански и добри и интелигентни домакини за нашитѣ земледѣлски стопанства. Курсътъ е двугодишенъ. Училището е теоретическо и практическо.

Ученичкитѣ изучаватъ (освенъ некой отъ общеобразователнитѣ предмети) слѣднитѣ предмети по земледѣлието и кловетѣ му: земледѣлско домакинство, земледѣлие, млѣкарство, скотовѣдство, пчеларство, бубарство, градинарство, лозарство, винарство, шевъ готвене консервиране, домашна хигиена и възпитание на децата и общо домакинство (уредба на къща и пр.) Особено внимание се обръща да се даде правилно възпитание на дѣвицатѣ.

Всички ученички живѣятъ въ пансионъ, подъ прекия контролъ на надзирателката и директора.

Условията за приемане кандидаткитѣ са както слѣдва:

1. Да са свършили прогимназия, най-малко съ добъръ успѣхъ и примѣрно поведение;
2. Да са дъщери на собственици на работна земя;
3. Да не са постари отъ 16 години;
4. Да са здрави, годни за физическа работа.

Кандидаткитѣ за ученички които отговарятъ на условията трѣбва да подадатъ заявленията си най-късно до 25 августъ т. г. направо до дирекцията на училището, при дружени съ слѣднитѣ документи:

1. Свидетелство за завършено прогимназиално образование;
2. Кръщелно свидетелство;
3. Медицинско свидетелство отъ лѣкаръ на държавна служба;
4. Общинско удостоверение за имотното състояние на кандидатката;
5. Позволително отъ родителитѣ си.

Най-късно до 30 августъ т. година дирекцията на училището уведомява кандидаткитѣ, кои отъ тѣхъ са приети и кои не.

Ученичкитѣ живеятъ въ пансона безплатно, отгдѣто получаватъ също безплатно храна, освѣтление и отопление.

При постъпването си, приетитѣ ученички са длъжни да донесатъ съ себе си.

1. Завивки: дюшекъ, юрганъ, одеяло два долни бѣли чаршафи, за юргани, две възглавници каре 70×70 см. по два калѣфа за възглавници непременно бѣли, две покривки за креватъ 150×200 см. и дветѣ бѣли.

2. Бѣло: Най малко по четири чифта долни дрѣхы, четири кърпи за лице, осемъ кърпи за носъ и четири чифта чорапи.

3. Горни дрехи и обувки: единъ празниченъ костюмъ до ушиване на формено облекло и най-малко два други за всѣки день, две бѣли престилки съ презрамки, една цѣла черна престилка съ рѣкави за въ класъ, една сива цѣла престилка за работа, два чифта обувки и два чифта терлици или въщици обувки:

4. Принадлежности за шевъ: ножици, сантиметръ, линия, игли, конци и др.;

5. Разни: шестъ кърпи за чении, три бърсачки за сѣдове и три такива по-дебели за бърсане на маси.

За набавяне на еднообразни прибори за ядене както и на формено облекло, кандидаткитѣ са длъжни при постъпването си въ училището да внесатъ въ дирекцията потребнитѣ за цѣльта суми, въ размѣръ, какъвто опредѣли директора. Тѣзи

суми въ никой случай няма да надминаватъ общо сумата 2000 лева.

Горнитъ облѣла, принадлежности, прибори и пр. се считатъ собственностъ на ученикитъ и при свършването на курса на училището, се отнасятъ отъ тѣхъ.

При постъпването на приетитъ за ученички кандидати се прави проверка на вещитъ и онези отъ тѣхъ, които нѣматъ изискуемитъ се по горѣ комплекти, ще се отстраняватъ отъ пависова безъ всѣкава отговорностъ.

Най-лесно съобщение за училището е чрезъ гара Мездра.

Тамъ винаги има на разположение кабриолети и автомобили за градъ Орханлие. — Училището е разположено близо до града Орханлие на шосето отъ Орханлие за София.

гр. Орханлие, 20 Юлий 1927 година.

Отъ Дирекцията.

Ст. Харсевъ.

Кавалджия.

2

Моя господаръ беше въ постоянна преписка съ една голѣма американска фабрика за земледѣлски машини, която той искаше да посѣти и беше решилъ на всѣка цѣна да иде тамъ — отвѣдъ океана, да прегледа машинитъ, които го интересуваха и да направи опитъ съ тѣхъ на самото мѣсто. Жребиятъ да го придружаватъ беше падналъ върху менъ. Той ме взема съ себе си не отъ желание да го придружавамъ въ неговитъ разходки, а да придружавамъ добитъка изъ пѣтя и да се грижа за него. Защото, ако тая грижа се възложеше на чужди хора, до като парахода стигне до Марсилия, едвали ще остане живъ добитъкъ на борта.

Въ това свое пѣтуване макаръ и много занятъ менъ все пакъ ми оставаше време да се любувамъ на морето и на мѣняващата се панорама — ту вода, ту суша. А каква чудна гледка представляваха градоветъ, особено нощно време. Тѣ като че горѣха въ нѣкаква феерична светлина. Видѣхъ много градове и пристанища, за които нито бѣхъ чувалъ, нито пъкъ можехъ некога да ги спомна. И днесъ, макаръ да сѣ се изминали толкова години, всичко това е така прѣсно въ паметта ми, като че е било вчера.

Въ 3 часа сл. пладне парахода напуста Балчишкото пристанище, дигна котва и бавно запори дълбокитъ тъмно-зелени води и постепенно усиляйки своя ходъ, излѣзе на открито море. Топѣлъ есененъ день, морето тихо, гладко, като че спи — никакво вълнение. Грамадно но черно чудовище като че се плъзгаше напредъ, а перката оставяше следъ себе си ивица млѣчно бѣла пѣна. Една частъ отъ едрия добитъкъ беше навързанъ на палубата, а другата беше въ хамбара. Азъ сѣщо бѣхъ на палубата и не си откъсвахъ погледа отъ града. Параходътъ се отдѣлеше все по-вече отъ брѣга и навлизаше навътре въ морето. Високитъ баири подъ Балчикъ и Калиакра като че се снишаваха до като се слѣха съ хоризонта.

Слънцето и то се наклоняваше къмъ западъ и последнитъ му златисти лъчи падаха върху морската повърхностъ. Постепенно морния день се заменяше съ тиха, приятна нощъ. Нощта беше обгърнала подъ своитъ криле цѣлата вселена.

Всички пѣтници почти се бѣха прибрали въ кабинитъ си, а нѣкои даже унесени въ приятенъ сънъ. Само азъ заставахъ на предната частъ на парахода. Луната въ пълния си дискъ се къпеше въ морето. Грамадниятъ черъ куминъ на парахода изригваше гъсти кълба димъ, смѣсенъ съ милиони светли искрици, едни отъ които угасваха въ въздуха, а други падаха въ водата.

Въ нощната тишина се чуваше ясно грохота на машинитъ и отчетливо заповедитъ на коменданта. Менъ не ми се спеше и за да убия времето си, нагласихъ кавала. Всичко около мене беше така тихо, че вълшебнитъ звуци на моя кавалъ замираха въ светлитъ води на морето. — Свирихъ дълго време и унесено, до като почувствувахъ хладъ, — къмъ полунощъ азъ слѣзохъ въ хамбара, гдето бѣхъ си приготвилъ легло отъ сѣно, легнахъ, но дълго време не можахъ да заспя — мисълта ми ме носеше негде назадъ задъ морето въ моето малко село въ което бѣхъ израсналъ и спомнитъ на моето детинство изпъкнаха съ своя живъ образъ предъ менъ. . . .

Ние пѣтувахме близо 15 дни по море, спирайки се въ разни пристанища — голѣми и малки, когато се отдалечихъ много далечъ отъ моята родина, отъ оте-

чеството си, което бѣхъ привикналъ да обичамъ още отъ детинство, между чужди хора, толкова ми стана мъчно и тежко, че бѣхъ готовъ да заплача, ако не се срамувахъ отъ заобиколящитѣ ме хора.

Матрозитѣ, съ които се бѣхъ запозналъ, се отнасяха дружелюбно съ менъ и ми разказваха на своя езикъ всичко, което срещаме по пътя.

Следъ две седмично пътуване, ние пристигнахме въ Марсилия, където пресяхъ три дни до като господаря си уреди вземанието. Азъ почивахъ, излизахъ да се разхождамъ и да се любувамъ на голѣмия и разкошенъ градъ.

Отъ Марсилия, вмѣсто да се върна обратно, господарьтъ ме взе съ себе си и наедно потеглихме за Америка. Отъ Марсилия се качихме на единъ голѣмъ и удобенъ параходъ, пъленъ съ пътници, всички отиващи за Америка — обетованата земя, да търсятъ поминъкъ и щастие. (Следва).

Бълдъръ-кѡйско Турско Училищно Настоятелство. (Провадийска околия)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6

с. Бълдъръ кѡй 23 юлий 1927 год.

На 3 септемврий отъ 8 до 9 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на Турското училище ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ експлоатацията на следнитѣ училищни ниви:

1. Нива „Яйкѣнъ“ отъ 18 декара.

Първоначална оценка 150 лв. на дакаръ за една година.

Искания залогъ е 10% върху първоначалната оценка.

Всички разноси, гербъ, публикация сж за смѣтка на наемателитѣ.

Закона за Б. О. и предприятията е задължителенъ.

Отъ Настоятелството.

Приселско първоначално народ. училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 137

с. Приселци 24. VII 1927 година

На 29 Августъ 1927 г. отъ 9 до 12 часа преди пладне въ канцеларията на Приселското първоначално народно училище ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематели 12 ниви и 1 ливада отъ 1.8 декара или всичко 320 декара пространство находящи се въ землището на с. Приселци и единъ дюгенъ въ сжщото село за 2 годишенъ периодъ—1928 и 1929 стопански години.

Първоначалнитѣ оценки сж отъ 20 до 50 лева на декаръ годишно за различнитѣ парцели, а за дюгения е 3000 лв. Залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалнитѣ оценки.

Чл. 125 буква А отъ закона за предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на училището.

Отъ Настоятелството.

Балдъръ-кѡйско Училищ. Настоятелство. (Провадийска околия)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 18.

с. Балдъръ-кѡй, 27 юлий 1927 год.

На 3 септемврий т. г. отъ 8 до 9 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на първоначалното училище ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за срокъ две години експлоатацията на следнитѣ училищни ниви:

1. Нива „Яйкѣнъ“ отъ 70 дек. раздѣлена на 7 парцела.

2. Нива „Малѣкъ-фѣндѣклѣкъ“ отъ 54 дек. раздѣлена на 5 парцели.

3. Нива „Голѣтъ-фѣндѣклѣкъ“ отъ 190 дек. раздѣлена на 19 парцела.

4. Нива „Фѣндѣклѣкъ“ отъ 30 дек. раздѣлена на 3 парцела.

5. Нива „Чатлакъ-таши“ отъ 20 дек. Първоначална оценка на всѣка нива е по 100 лв. на декаръ за една година.

Искания залогъ е 10% върху първоначалната оценка.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за всички конкуренти.

Всички разноси по търга, гербъ, публикация както и данъкътъ 5% за фонда „Социално и културно подпомагане на учителитъ“ сж за смѣтка на наемателитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията на училището.

Отъ Настоятелството.

Кестричко Училищно Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 84.

с. Кестричъ, 10 юлий 1927 година.

Съобщава се на интересующитъ, че на 10 IX 1927 год. въ канцеларията на Кестричкото селско общинско управление отъ 10—12¹/₂ часа ще се произведе търгъ съ явно наддаване за даване подъ наемъ училищна зеленчукова градина „Хачуката“ отъ 77 декара и 3 ара за време отъ 1. XI т. г. до 31. X. 1932 год. при първоначална цена 50000 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена и върху получената сума подъ 50000 лв.

Наема ще се плаща на 10 срока — всѣка година отъ 1928—1932 год. по ¹/₁₀ на 30 VII и 30 X.

Наддаванетоъ ще става съ левове.

Таксата 5% върху годишния наемъ за „социално и културно подпомагане на учителитъ“, както и чл. чл. 125, 127 и 129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за наемателя.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитъ условия всѣки присъственъ день въ канцеларията на общинското управление сж на разположение на конкурентитъ.

Отъ Настоятелството.

Копусчийско училищно настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 28

с. Копусчий 20 юлий 1927 година.

Обявява се на интересующитъ се, че на 31 день отъ публикуване настоящето въ Варненски окръженъ вестникъ отъ 8 до 12 часа преди пладне въ канцеларията на училището, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 6 стопански години, начина отъ 1. IX. 1927 г. до 31 VIII 1933 год., експлоатацията на следнитъ недвижими училищни непокрити имоти:

1. Нива въ мѣстността „Кара-агачки кайракъ“ отъ 75 декара раздѣлена на 7 парцела.

2. Нива въ мѣстността „Сърта“ отъ 31 декара, раздѣлена на 3 парцела.

3. Нива въ мѣстността „Задъ старитъ лозя“ отъ 30 декара, раздѣлена на 3 парцели.

4. Нива въ мѣстността „До село“ отъ 26 декара, раздѣлена на 3 парцела.

Първоначална оценка на декаръ е 100 лева годишно

Искания залогъ за участие въ търга е 10%.

Закона за Б. О. и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се разгледатъ всѣки празниченъ день въ канцеларията на училището.

Отъ Настоятелството.

